УДК 346.5 338.2

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.10.11>

Ганна Рубцова-Каменська,
аспірантка кафедри цивільно-правових дисциплін
Національної академії Служби безпеки України

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗА УЧАСТЮ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТОРА

В умовах сьогодення інвестиційна діяльність як в Україні, так і у світі розвивається прискореними темпами. За умов збільшення кількості іноземних інвесторів, іноземного капіталу в економіці держави, а також підприємств з іноземними інвестиціями необхідність здійснення ефективного державного контролю та управління інвестиційною діяльністю є вкрай актуальною. Державне регулювання інвестиційної діяльності є інструментом державної інвестиційної політики та елементом системи державного регулювання економіки. Управління інвестиційною діяльністю здійснюється через реалізацію повноважень органами державної влади, що наділені відповідною компетенцією, і саме їхня ефективна діяльність створює умови для формування сприятливого інвестиційного клімату та отримання позитивного ефекту для держави. Стаття присвячена дослідженню чинних нормативно-правових актів, що визначають компетенцію органів державної влади у сфері управління інвестиційною діяльністю в Україні. За результатами аналізу офіційних даних Державної служби статистики України у статті наводяться статистичні дані, що відображають динаміку надходжень інвестицій з різних країн світу в економіку України. На основі проведеного аналізу чинних нормативно-правових актів визначається компетенція органів державної влади, що наділені повноваженнями у сфері управління інвестиційною діяльністю, причому кожного органу окремо. Проведений аналіз дав змогу визначити суттєвий недолік чинного законодавства України, що виявляється у відсутності окремого органу державної влади, наділеного повноваженнями у сфері управління інвестиційною діяльністю у формі надання дозволів на залучення іноземних інвестицій на об'єкти, що мають стратегічне для економіки значення, та об'єкти критичної інфраструктури, так само як і відсутній механізм нагляду та контролю за ефективним використанням інвестиційних коштів. У законодавстві провідних країн світу визначена процедура відхилення іноземних інвестицій та повноважень органів державної влади, коли інвестиція чи дії інвестора можуть становити загрозу національній безпеці держави. Як приклад у статті наведено підхід Французької Республіки до управління інвестиціями.

Ключові слова: інвестиції, органи державної влади, інвестиційна політика, іноземні інвестиції, перевірка іноземних інвестицій.

Постановка проблеми. Державна політика у сфері регулювання інвестиційних правовідносин спрямована та створення сприятливих для інвесторів умов, а органи державної влади, наділені компетенцією у сфері управління інвестиційною діяльністю, здійснюють контроль за даним видом діяльності в країні. Створення необхідних умов, законність та прозорість діяльності уповноважених осіб, зрозумілий порядок залучення інвестицій та наявність пільг для інвестора, сприяння інвестору у його діяльності – усі ці фактори впливають на інвестиційну привабливість та імідж нашої держави. Ефективна система державного управління інвестиційною діяльністю дає можливість досягти поставлених цілей, прискорювати темпи економічного зростання та досягти обопільно вигідних результатів як для держави, так і для інвестора. В Україні діє низка

нормативно-правових актів, що регулюють питання залучення інвестицій та здійснення інвестиційної діяльності в цілому. Чинне інвестиційне законодавство охоплює майже увесь спектр правовідносин, що виникають у ході здійснення інвестиційної діяльності, включаючи права та обов'язки інвестора та держави, гарантії здійснення інвестиційної діяльності, способи вирішення спорів та інше. Досі не вирішеним на законодавчому рівні залишається питання здійснення контролю з боку держави за залученням інвестицій у стратегічно важливі галузі економіки та об'єкти критичної інфраструктури. Таким чином, дослідження даного питання є вкрай актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемні аспекти державного регулювання інвестиційної діяльності є предметом наукових дослідження таких українських вчених:

О. Вовчак [1], А. Комарової [2], О. Савицької [3], Т. Майорової [4], А. Пересади [5] та інших.

Мета статті – дослідження та аналіз компетенції органів державної влади, на які покладені функції та повноваження з управління інвестиційною діяльністю в Україні та її контролю.

Виклад основного матеріалу. Діяльність органів державної влади у сфері інвестиційної діяльності має бути спрямована на досягнення позитивних результатів від здійснення інвестиційної діяльності та створення сприятливих умов на всіх етапах такого виду діяльності. Розуміння функцій кожного з уповноважених органів дасть можливість отримати загальне бачення діяльності системи контролю за інвестиційною діяльністю. Кількість надходжень в економіку країни постійно змінювалась залежно від різних чинників, що відображено на діаграмі.

За даними Міністерства економічного розвитку та торгівлі, у 2018 році розмір надходжень в економіку держави у формі прямих іноземних інвестицій зріс на 8 % порівняно із 2017 роком. Найбільші обсяги іноземних інвестицій спрямовані у такі галузі економіки: промисловість, будівництво, сільське господарство, оптова та роздрібна торгівля, транспорт.

За даними Державної служби статистики України, у 2017 році в економіку України іноземними інвесторами із 76 країн світу вкладено 31 230,3 млн. дол. США прямих інвестицій (акціонерного капіталу) [6].

Інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. У 2017 році найбільші обсяги надходжень прямих інвестицій були спрямовані в промисловість – 30 %, оптову та роздрібну торгівлю – 16 %, у фінансову та страхову діяльність – 11 %, операції з нерухомим майном – 12 %, виробництво харчових продуктів – 8 %, інформацію та телекомунікацію – 6,6 %, металургійне виробництво – 5 %.

Основними секторами економіки України, які найбільше потребують інвестицій, є: виробничий сектор економіки, інфраструктура, сфера енергетики та енергоефективності, аграрний сектор.

До основних країн-інвесторів належать: Кіпр, Нідерланди, Російська Федерація, Велика Британія, Німеччина, Швеція.

Провідними сферами економічної діяльності за обсягами освоєння капітальних інвестицій у 2018 році залишаються: промисловість – 33 %; переробна промисловість – 25 %; фінансова та страхова діяльність – 11 %; інформація та телекомунікації – 6 %; металургійне виробництво, виробництво готових металевих виробів, крім виробництва машин і устаткування, – 5 %; професійна, наукова та технічна діяльність – 6 % [6].

У контексті тематики дослідження розпочнемо із визначення загальних основ інвестиційної діяльності. Відповідно до законодавства України, інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (дохід) та/або досягається соціальний та екологічний ефект [7]. Відповідно до ст. 326 Господарського кодексу України інвестиціями у сфері господарювання визнаються довгострокові вкладення різних видів майна, інтелектуальних цінностей та майнових прав в об'єкти господарської діяльності з метою одержання доходу (прибутку) або досягнення іншого соціального ефекту [8]. Інвесторами, відповідно до положень чинного законодавства України, можуть бути фізичні, юридичні особи, держави, а також міжнародні уря-

дови й неурядові організації та інші іноземні суб'єкти інвестиційної діяльності, які визнаються такими відповідно до умов законодавства України. Залежно від походження інвестицій та суб'єкта, який здійснює інвестиційну діяльність, інвестиції бувають іноземними (зовнішніми) та вітчизняними (внутрішніми), при цьому основною ознакою, що виділяє законодавець, є іноземне походження не коштів, а інвестора.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про інвестиційну діяльність» державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної і соціальної політики виходячи з цілей та показників економічного і соціального розвитку України, державних та регіональних програм розвитку економіки, державного і місцевого бюджетів, зокрема передбачених у них обсягів фінансування інвестиційної діяльності [7].

У ст. 12 вищезазначеного Закону визначено, що державне регулювання інвестиційної діяльності включає управління державними інвестиціями, а також регулювання умов інвестиційної діяльності і контроль за її здійсненням усіма інвесторами та учасниками інвестиційної діяльності. При цьому регулювання інвестиційної діяльності здійснюється, серед іншого, у формі проведення

Верховна Рада України	як єдиний орган законодавчої влади, що покликаний визначати основи економічної безпеки України, формувати належну законодавчу базу у цій сфері) та забезпечувати контроль за діяльністю правоохоронних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, правоохоронних органів та розвідувальних органів, що визначено у ч. 2 ст. 6 Закону України «Про національну безпеку України» [10].
Рада національної безпеки та оборони України	є головним координаційним органом з питань національної, у тому числі економічної, безпеки, що планує, організовує і контролює здійснення заходів з метою мінімізації та нейтралізації загроз національній безпеці України [11]
Кабінет Міністрів України	є найвищим органом державної влади у системі органів виконавчої влади, який забезпечує здійснення та проведення внутрішньої та зовнішньої інвестиційної політики держави, розробляє та здійснює загальнодержавні програми економічного, науково-технічного та соціального розвитку держави. Саме цей орган визначає та впроваджує інвестиційні проекти [12].
Міністерство економічного розвитку та торгівлі України	є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики економічного, соціального розвитку і торгівлі, державну промислову політику, державну зовнішньоекономічну політику, державну інвестиційну політику, здійснює управління об'єктами державної форми власності, розвитку підприємництва [13]. У структурі Міністерства діє Департамент залучення інвестицій Міністерства економічного розвитку та торгівлі України. Даний Департамент є самостійним структурним підрозділом апарату Міністерства. Основними завданнями Департаменту є підготовка пропозицій щодо: забезпечення формування та реалізації державної інвестиційної політики, політики у сфері державно-приватного партнерства, створення та функціонування індустріальних парків, а також інноваційної діяльності як складової частини інвестиційної діяльності. Департамент є спеціальним структурним підрозділом у структурі Мінекономрозвитку України, який забезпечує державну політику у сфері залучення інвестицій у державний сектор економіки, розроблення відповідних нормативно-правових актів, що безпосередньо впливають на стан та тенденції розвитку інвестиційної діяльності у державі, а також на інвестиційний клімат [14].

Антимонопольний комітет України	є державним органом зі спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель [15].
Державна служба фінансового моніторингу України	центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення [16].
Служба безпеки України	відповідно до Законів України «Про Службу безпеки України», «Про національну безпеку України» забезпечує державну безпеку, контррозвідувальний захист державного суверенітету, конституційного ладу і територіальної цілісності, оборонного і науково-технічного потенціалу, кібербезпеку, економічну та інформаційну безпеку держави та об'єктів критичної інфраструктури, протидію розвідувально-підбивній діяльності проти України, боротьбу з тероризмом, охорону державної таємниці [17].
Інші центральні органи виконавчої влади	місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, відповідного до законодавчо визначеної компетенції здійснюють виконання програм у сфері економічної безпеки та залучення інвестицій на регіональному рівні, розвиток інвестиційної діяльності на рівні регіону, поліпшення інвестиційного клімату, підготовку інформаційних матеріалів щодо стану інвестиційної діяльності у регіоні, пріоритетних напрямів для інвестування (інвестиційний паспорт регіону). До компетенції місцевих державних адміністрацій також належить підготовка пропозицій та інформування вищих органів виконавчої влади про пропозиції щодо залучення іноземних інвесторів та розвитку економічного потенціалу відповідної території.
Консультативно-дорадчі органи	
Офіс із залучення інвестицій (Ukraine invest)	Відповідно до постанови КМ України від 19.10.2017 № 740 Офіс є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, діяльність якого координується Урядовим уповноваженим із питань інвестицій. Метою створення такого органу була необхідність встановлення діалогу між інвестором та органом державної влади та сприяння взаємодії інвесторів із державними органами, органами місцевого самоврядування, відповідальними суб'єктами самоврядування під час підготовки та реалізації ними інвестиційних проектів із залучення прямих іноземних інвестицій. Одним із завдань Офісу є проведення на постійній основі брифінгів, зустрічей та переговорів із потенційними інвесторами і покращення таким чином інвестиційного клімату та привабливості держави в очах інвесторів. Надання консультативної допомоги та супровід інвестиційної діяльності, отримання іноземного досвіду для розвитку пріоритетних галузей промисловості. Даний орган є «посередником» між інвесторами та державою та діє за принципом «єдиного вікна» ¹ [18].
Національна інвестиційна рада при Президенті України	дорадчий орган при Президенті України. Раніше це були Ради іноземних інвесторів. Склад даної ради затверджений Указом Президента України № 317/2017 «Питання Національної інвестиційної ради». До даної Ради переважно входять представники бізнес-сфери та керівники органів виконавчої влади, які, спираючись на власний досвід та знання, мають змогу впливати та інвестиційну політику держави.

(сформовано автором на основі аналізу нормативно-правових актів)

державної експертизи інвестиційних проектів. Варто зазначити, що дана експертиза здійснюється тільки тоді, коли для реалізації інвестиційного проекту надається державна підтримка [7]. В інших випадках можливості державних органів є обмеженими. Контроль з боку держави за здійс-

ненням іноземних інвестицій здійснюється у формі отримання статистичної звітності від підприємств з іноземними інвестиціями про здійснення іноземних інвестицій відповідно до законодавства, що визначено у ст. 15 Закону України «Про режим іноземного інвестування» [9].

¹ З метою налагодження взаємодії між інвестором та уповноваженими державними органами був прийнятий Закон України «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна». Даний закон визначає правові та організаційні засади відносин, пов'язаних з підготовкою та реалізацією проектів за принципом «єдиного вікна». Принцип «єдиного вікна» – спосіб взаємодії уповноваженого органу та суб'єкта інвестиційної діяльності з метою підготовки та видачі пакету документів, який дає право на реалізацію інвестиційного проекту, що визначено у ст. 1 вищевказаного Закону. У свою чергу, уповноваженим органом є регіональний центр з інвестицій та розвитку (державна бюджетна установа, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади у сфері інвестиційної діяльності), який організовує надання суб'єкту інвестиційної діяльності послуг, пов'язаних з підготовкою та реалізацією інвестиційного проекту за принципом «єдиного вікна».

Особливою формою здійснення іноземного інвестування є концесійні договори. Відповідно до ст. 22 Закону України «Про режим іноземного інвестування» надання іноземним інвесторам права на проведення господарської діяльності, пов'язаної з використанням об'єктів, що перебувають у державній власності і передаються у концесію, відбувається на підставі відповідного законодавства України шляхом укладення концесійного договору. Варто зауважити, що такі договори (контракти) підлягають обов'язковій державній реєстрації, яку здійснює Міністерство економічного розвитку та торгівлі України та уповноважені ним органи. Таким чином, можливість державного регулювання інвестиційної діяльності на пряму пов'язана з наявністю частки державного майна в об'єктах інвестування.

Інвестиції розглядаються як можливість залучення не лише коштів, а й нових технологій, рекомендацій, форм організації праці, організаційно-технічних рішень, що можуть бути використані для вдосконалення та покращення діяльності об'єкта інвестування, включаючи нові підходи до здійснення управлінської діяльності. Варто зауважити, що це можливо лише за умови добросовісності інвестора та дієвої системи державного контролю, яка у разі виникнення передумов для нанесення шкоди економічним інтересам держави буде здатна не допустити настання негативних наслідків та вчасно запобігти їм.

Повертаючись до предмета дослідження, варто розглянути компетенцію суб'єктів, наділених повноваженнями у сфері управління та контролю за інвестиційною діяльністю.

За результатами аналізу компетенції органів державної влади, на які покладені функції у сфері державного регулювання інвестиційної діяльності, можна визначити недосконалість даної системи. Варто зазначити, що наразі відсутній єдиний орган, наділений компетенцією у сфері надання дозволів на залучення інвестицій, контролю за залученням та ефективним використанням іноземних інвестицій, так само як і відсутній визначений перелік об'єктів інвестування чи галузі, інвестування в які обмежено чи заборонено. Також відсутній порядок відкликання іноземних інвестицій у разі, якщо дії інвестора становлять загрозу національним інтересам держави. Дана ситуація є певною передумовою для можливості виникнення реальної загрози негативного впливу інвестиції. Цілковито погоджуючись із позицією, що тотальний контроль з боку держави за іноземними інвестиціями приведе до погіршення інвестиційного клімату, зазначимо, однак, що ефек-

тивний контроль за галузями, які мають стратегічне значення, є необхідним.

Розглянемо деякі міжнародні підходи до управління інвестиціями. У Франції повноваженнями з перевірки та надання дозволу на внесення іноземної інвестиції відповідно до Валютного та фінансового кодексу (Code monétaire et financier) наділено Міністерство економіки. Перелік сфер, що підпадають під регулювання, чітко визначений у законодавстві. Держава також може встановлювати обмеження щодо розміру іноземних інвестицій у даних галузях. Дані обмеження можуть бути пов'язані з виконанням завдань із забезпечення державної безпеки, протидії тероризму, забезпечення безпеки об'єктів критичної інфраструктури. Декретом Уряду № 2014-479 від 14 травня 2014 року було обмежено можливість інвестування іноземного капіталу в об'єкти та підприємства, що мають стратегічне значення, таким чином розширено сферу застосування ст. R 153-2 Валютного та фінансового кодексу, відповідно до якого, як вже було зазначено, вже діяла дозвільна процедура для іноземних інвестицій. Варто зазначити, що у законодавстві Французької Республіки міститься чіткий перелік сфер, іноземне інвестування в які обмежено, та конкретний термін розгляду заяв на надання дозволу, що визначено у ст. R 153-8 Валютного та фінансового кодексу Французької Республіки, та відповідальність іноземного інвестора за порушення дозвільного режиму [19, 20].

У разі коли дії іноземного інвестора порушують внутрішнє законодавство чи створюють загрозу національній безпеці, то, згідно з Валютним та фінансовим кодексом та Законом Французької Республіки "РАСТЕ", Міністр економіки має право застосувати до іноземного інвестора відповідні заходи, у тому числі накласти штрафні санкції на майно та доходи інвестора, відкликати дозвіл на інвестування.

На основі вищевикладеного варто зазначити, що значним недоліком чинного законодавства України та системи державного управління інвестиційною діяльністю є нерегульованість системи контролю за іноземними інвестиціями, відсутність уповноваженого органу у сфері контролю за інвестиціями, встановлених обмежень для інвестування у галузі та об'єкти, що мають стратегічне значення для держави.

Висновки

За результатами проведеного дослідження визначено, що в Україні діє низка органів державної влади, до компетенції яких частково належать функції з управ-

ління інвестиційної діяльності, а також які займаються розробленням та впровадженням ефективної державної інвестиційної політики, стимулюванням інвестиційної діяльності в Україні, супроводжують процеси інвестування, роз'яснюють норми законодавства, орієнтують вітчизняних та іноземних інвесторів на пріоритетні сфери для інвестування.

Необхідність залучення інвестицій зумовлена недостатністю бюджетних коштів для фінансування галузей економіки та підприємств, що потребують амортизації. Спрямовуючи значні зусилля на залучення інвестицій, необхідно здійснювати контроль за використанням залучених коштів та забезпечувати як безпеку інвестицій, так і безпеку вітчизняної економіки. Показником ефективності діяльності органів державної влади у цій сфері буде практичне створення та впровадження таких умов діяльності, які будуть обопільно вигідними як для інвестора, так і для держави. Значним недоліком наявної системи є відсутність органу державної влади, що здійснює контроль за іноземними інвестиціями, відсутність дозвільної системи щодо залучення іноземних інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури, стратегічно важливі об'єкти та об'єкти, що мають стратегічне для економіки значення, що надалі може призвести до негативних для національної безпеки наслідків. Враховуючи вищевикладене, доцільно розробити перелік галузей та об'єктів, залучення іноземних інвестицій у які є обмеженим або потребує отримання спеціального дозволу у встановленому законодавством порядку.

Список використаних джерел:

1. Вовчак О. Д. Інвестування : навчальний посібник / заг. ред. О. Д. Вовчак. Львів : Новий Світ, 2008. 544 с.
2. Комарова А.І. Регулювання інвестиційного розвитку України та міжнародний досвід. *Правосуддя – гарант у сфері економічно-правових відносин*. 2013. № 21 (1). С. 147–151.
3. Савіцька О. П., Савіцька Н. В. Державне регулювання інвестиційних процесів в Україні. URL : <http://www.nbu.gov.ua>. (дата звернення: 03.08.2019).
4. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність : підручник. Київ : «Центр учбової літератури», 2009. 472 с.
5. Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом : навчальний посібник. Київ : Лібра, 2012. 462 с.
6. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL : <http://www.ukrstat.gov.ua>. (дата звернення: 13.08.2019).
7. Про інвестиційну діяльність» Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1991. № 47. Ст. 646. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>. (дата звернення: 03.07.2019).
8. Господарський кодекс України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2003. № 18, № 19-20, № 21-22. Ст. 144. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/436-15>. (дата звернення: 03.08.2019).
9. Про режим іноземного інвестування : Закон України від 19.03.1996 № 93/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 196. Ст. 80. URL : <https://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/93/96-вр>. (дата звернення: 03.07.2019).
10. Про національну безпеку України : Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення: 23.06.2019).
11. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 6 травня 2015 року «Про Стратегію національної безпеки України» : Указ Президента України від 26.05.2015 № 287/2015. URL : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/287/2015>. (дата звернення: 03.08.2019).
12. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 16.05.2008 № 279. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/794-18/print1399544590934030>. (дата звернення: 03.08.2019).
13. Питання Міністерства економічного розвитку та торгівлі : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459. URL : <https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/459-2014-п>.
14. Про затвердження Положення про Департамент залучення інвестицій : Наказ Міністерства економіки України від 18.05.2017 № 723. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0723731-17>. (дата звернення: 23.08.2019).
15. Про Антимонопольний комітет України : Закон України від 26.11.1993 № 3659-XII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1993. № 50. С. 472.
16. Про затвердження Положення про Державну службу фінансового моніторингу України : Постанова Кабінету Міністрів України від 29.07.2015 № 537. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-п>. (дата звернення: 03.08.2019).
17. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1992. № 27. Ст. 38. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12>. (дата звернення: 13.08.2019).
18. Про утворення Офісу із залучення та підтримки інвестицій : Постанова Кабінету Міністрів України від 19.10.2016 № 740. URL : <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249425329>. (дата звернення: 03.08.2019).
19. Code monétaire et financier. Version consolidée au 1 octobre 2019. URL : <https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT0000006072026>. (дата звернення: 03.06.2019).
20. Décret № 2014-479 du 14 mai 2014 relatif aux investissements étrangers soumis à autorisation

préalable. URL : <https://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000028933611&categorieLien=id>. (дата звернення: 03.08.2019).

21. Чернуха М. М. Особливості становлення та розвитку адміністративно-правового регулювання інвестиційною діяльністю в Україні.

URL : <http://www.nbuv.gov.ua>. (дата звернення: 03.08.2019).

22. Поєдинок В. В. Форми та засоби державного регулювання інвестиційної діяльності. URL : <http://www.nbuv.gov.ua>. (дата звернення: 03.07.2019).

In modern conditions, investment activity, both in Ukraine and in the world, is developing at an accelerated pace. In the context of an increase in the number of foreign investors, foreign capital in the state economy, as well as enterprises with foreign investments, the need for effective state control and investment management is extremely urgent. State regulation of investment activity is an instrument of state investment policy and an element of the state regulation of the economy. Management of investment activity is carried out through the exercise of powers by public authorities endowed with relevant competence and it is their effective activity that creates the conditions for creating a favorable investment climate and obtaining a positive effect for the state. The article is devoted to the study of existing regulatory legal acts that determine the competence of state authorities in the field of investment management in Ukraine. Based on the analysis of official data from the State Statistics Service of Ukraine, the article provides statistical data that reflects the dynamics of investment flows from various countries of the world into the Ukrainian economy. On the basis of the analysis of the existing regulatory legal acts, the competence of state authorities is determined, vested with authority in the field of investment activity management, with a separate allocation for each body. Based on this analysis, it became possible to determine a significant drawback of the current legislation of Ukraine, which manifests itself in the absence of a separate government body vested with authority in the field of investment management in the form of granting permits to attract foreign investment in objects of strategic importance for the economy and objects of critical infrastructure, just as there is no mechanism for supervision and control over the effective use of investment funds. The legislation of the leading countries of the world defines the procedure for rejecting foreign investments and the powers of state authorities, when the investment or investor's actions may pose a threat to the national security of the state. As an example, the article presents the approach of the French Republic to investment management.

Key words: investments, public authorities, investment policy, foreign investment, screening of foreign investment.